

BERICHTEN

BUITENLAND

Duitsland

Lijkopening in het ziekenhuis onder alle omstandigheden geoorloofd. — Een jurist wijdt in de *Medizinische Klinik* (1959, bl. 2132) een uitvoerig artikel aan de „klinische sectie”. In Duitsland is het doen van een lijkopening niet wettelijk geregeld. Men zal dus met enige onzekerheid rekening moeten houden. Uitdrukkelijke toestemming is altijd wenselijk. Ook de „Sektionsklausel” die in vele ziekenhuizen onder de voorwaarden tot opnemning wordt genoemd, is van waarde; ontbreekt deze, dan vraagt men toestemming aan de familie. Maar als jurist legt de schrijver uit, dat „wenn eine Sektionsklausel fehlt und eine Einwilligung in die Leichenöffnung nicht vorliegt, können sich strafrechtliche Folgen nicht ergeben, selbst dann wenn die Sektion gegen den ausdrücklich erklärten Willen des Verstorbenen oder seiner Angehörigen vorgenommen wird. Dies wird in Rechtslehre und Rechtssprechung ganz überwiegend anerkannt”. De grondslag voor deze opvatting ligt in de wettelijke omschrijving van hetgeen met een lijk niet mag geschieden, waarbij de lijkopening niet wordt genoemd. Onder alle omstandigheden „bleibt dem Arzt die Entscheidung ob die besondere Lage des Einzelfalles zu einer Leichenöffnung nötig”.

Engeland

Advertentiecampagne voor influenza-vaccine. — Een arts, hoofd van de afdeling „medical research” van het „Institute of Directors”, raadt blijkens berichten in de pers, de leden van dit instituut aan, hun personeel tegen influenza te laten vaccineren. Zijn streven gaat gepaard met de verspreiding van een foto, waarop men hemzelf bezig kan zien de directeur van een advertentiebureau een injectie te geven. Ter toelichting verneemt men dan nog, dat „doctors predict an influenza epidemic this coming winter” en dat 70 pct van het personeel van het advertentiebureau voor de inenting hadden gestemd. De redactie van de *British Medical Journal* (21 nov. bl. 1077) hekelt dit onfatsoen in een scherp stukje en herinnert er bovendien aan, dat zij zelve en de minister (zie deze rubriek, 1959, bl. 2393) de komst van een influenza-epidemie niet waarschijnlijk achten. Het is nu dubbel te hopen voor de redactie, dat de ziekte uitblijft. De epidemiologie laat de voorspeller weleens in de steek.

Beveiliging van de automobilist en zijn passagiers. —

De American Medical Association ijvert voor het denkbeeld de automobiellindustrie wettelijk te verplichten bij de bouw van de wagens bepaalde voorzorgen in het belang van de veiligheid der inzittenden in acht te nemen. Een inzender in de *British Medical Journal* wijst naar aanleiding hiervan op iets belangrijks: een „safety harness” voor schoot en schouders, dat gemakkelijk aan de vloer of aan het chassis is te bevestigen. Men zit zeer comfortabel in het tuig en het aan- en uittrekken leert men snel. Maar men kan er niet mee zoeken naar zijn kaart, zijn lucifers en zijn sigaretten, en zich ook niet omdraaien om onder het rijden met zijn passagiers op de achterbank te converseren (*Brit. med. J.*, 14 nov. bl. 1020).

Organisatie van de behandeling van de slachtoffers van ongevallen. —

De voorzitter van de British Orthopaedic Association heeft zich in verbinding gesteld met vertegenwoordigers van chirurgen en huisartsen ter voorbereiding van een spoedig te houden gedachtenwisseling over „hospital accident services”. Deze zal aansluiten bij het symposium dat onlangs ter gelegenheid van de jaarvergadering van de

British Orthopaedic Association over het onderwerp is gehouden. Het vraagstuk heeft vele zijden en over verscheiden onderdelen lopen de meningen uiteen. In de *British Medical Journal* (14 nov., bl. 891) vindt men verslagen en beschouwingen.

Trage bouw van nieuwe ziekenhuizen. — De minister van Gezondheid heeft in het parlement op de vraag hoeveel nieuwe ziekenhuizen er gebouwd zijn sinds de National Health Service Act in werking trad, geantwoord, dat een zestal „partially completed” is en in gebruik genomen, en dat de bouw van negen nieuwe ziekenhuizen is aangevangen. De achterstand is dus nog steeds zeer groot (*Brit. med. J.*, 14 nov., bl. 1028).

De aanhangwagens als woning. — De minister van „Housing and Local Government” heeft aan een van haar gepensioneerde hoofdamttenaren opgedragen een rapport te maken over „Caravans as houses”. Ongeveer 150.000 mensen zijn in 60.000 „caravans” gehuisvest. Het zijn meestal jonge volwassenen, niet zelden met kinderen, die een dergelijke primitieve woning — „poor constructional quality and lack of room” — hebben betrokken. Veelal heeft men last van waterdamp, en met vuur moet men oppassen; de watervoorziening is gebrekkig; het deponeren van afvalstoffen en de was brengen moeilijkheden mee. Het in beslag nemen van terreinen scheidt conflicten, exploitatie door verhuurders van grond is niet zeldzaam. Van de in „caravan” gehuisvesten verklaarden 80 pct liever een huis te bewonen. Door de achterstand in de woningbouw zijn 15.000 wagens betrokken door jonggehuwden en 13.000 door gehuwden die wegens „landladies, mothers-in-law, no privacy, no room for the baby” de vlucht namen (*Lancet*, 21 nov., bl. 906).

Wettelijk toezicht op radioactieve afvalprodukten. — Het ontwerp van wet, getiteld „The Radioactive Substances Bill 1959”, eist voor het deponeren van radioactieve afval toestemming van het ministerie van huisvesting en plaatselijk bestuur. De voorwaarden waaronder deze toestemming wordt verleent, komen in het algemeen overeen met het voorstel van het Radioactive Substances Advisory Committee een rijks-„disposal service” in het leven te roepen. „There are too many firms holding stored or buried waste which they cannot get rid of, and there is too great a danger that it will be forgotten or deliberately concealed when the land is sold”. Er zal van regeringswege een „national disposal site” moeten worden aangewezen; „the arguments for disposing of solid radio wastes are not satisfactory; no local facilities are ready available” (*Med. Offr.*, 20 nov., bl. 269).

Frankrijk

De Joegoslavische slachtoffers van accidentele bestraling. —

De Franse correspondent van de *Journal of the American Medical Association* (31 oktober, bl. 1245) ontleent aan de *Revue française d'études cliniques et biologiques* (maart 1959) nadere bijzonderheden over de zes Joegoslavische onderzoekers (5 mannen en een vrouw) die bij ongeluk aan meer of minder sterke bestraling werden blootgesteld en te Parijs zijn behandeld. Een van hen ontving 1000 r; vier werden door 600-999 r getroffen; de zesde ontving 400 r. De eerste verschijnselen, asthenie, psychische depressie, braken, zweten en paresthesie van de armen, deden zich na een uur voor. In de eerste, drie weken durende periode van betrekkelijk welzijn, begon reeds, met verschijnselen van de huid en bloedingen, het geleidelijk verdwijnen van elementen van het bloed: eerst de erythrocyten, daarna de lymfocyten, trombocyten en granulocyten. Deze periode rekte zich vier tot zeven weken en eindigde voor het sterkst getroffen slachtoffer met de dood.